הלך והביא לו בשלשה חלוק ובשלשה טלית שניהם מעלו 'ר' יהודה אומר בעה"ב לא מעל שדוא אומר לו חלוקי גדול היה מבקש והבאת לי קטן ורע"ש: גמ' שמעת מינה מאן דאמר לשלוחו זיל זבן לי כורא דארעא ואזל וזבן ליה ליתבא כבי לקרח: אמרי ליבא (היכי דמי) כגון דאייתי ליה שה"ר בשלש (ב) אימא סיפא ר' יהודה אומר בעה"ב לא מעל שדוא יכול לומר לו חלוקי גדול היה מבקש והבאת לי חלוקן קטן ורע"ש (ג) דאי אי יהבת דינר כוליה אייתית לי שה ב' דינין ה"נ מסתברא דקתני (ג) (סיפא) יהודה ר' יהודה בקטנית ששנים מעלו שוקטנית נ: בפרוטה וקטנית בדינר

ז) דא"ר אי באתרא דזבני בשמא נבי קטנית נמי ג' דיהב, סלע מזולי ליה מפי, אמר רב פפא ברוכתא דמזבני בכלי (ג) (בנ) כנא בנא בפרוטה הדתם פסיק מיתהיה: מתני' *המפקיד מעות: אצל שלחני אם צרורין לא ישתמש בהן לפיכך אם הוציא לא מעל, אצל כעוקצ בין כך ובין כך לא ישתמש בהן לפיכך אם הוציא (ג) מעל. ירמנות: כלעה"ב דברי ר"מ, ר' יהודה אומר כשולחני/נפלה פרוטה בבית זה הקדש בתוך כיסו אע"פ שאמר פרוטה בבית זה הקדש כיון שהוציא את הראשונה מעל. דברי ר"ע וחכמים אומרים "עד שיוציא את כל הכיס ואמרה ר"ע לחכמים "באומר "פרוטה מן כיס זה הקדש" שהוא מוציא והולך עד שיוציא את כל הכיס: גמ' בי אתא רב דימי אמר רבי ליה ר"ל לר' יוחנן מ"ש רישא ומ"ש סיפא אמר ליה סיפא באומר "לא יפחות כיס זה מן הקדש כי אתא רבין אמר כיסן אשורים במא ליה דתנן "האומר אחד משווי הקדש והוא שוים הגדול שבהן הקדש אי"ס סיפא באומר "לא יפחות כיס זה מן הקדש

רב

ומעילה לחיובא ומ"ש מדרכה מילי לחיובא ומעילה לחיובא דהכומה ונבי הכומה בעינן שליח בר דעת למדרכה הי עדיפא למילף מהכומה דהא כל עיקר שליחות מהכומה הוא דילוף ור"ע *כיון (ה) ד) דשליח דמעילה בהאלמה דיעה הוא שליחות שליחותיה נמי בר שליחות הוא ולהכי הוי שליח לקבל קרבן אשם ולהכי כי שלח רשות על ידי שליחות נמי בר רשות הוא ולהכי כי שלח רשות על ידי שליחות נמי בר דעת הוא ולכך הוי שליח לקבל קרבן אשם ולכך מועלין בו ומיהו דשליח דמעילה בר דעת הוא